

[Jensen (Broby).]

pCt. af Værdien til 1 Kr. 50 Øre plus 10 pCt. af Værdien. Det var en meget kraftig Beskyttelse, man derigennem gav den hjemlige Læderindustri, og denne Beskyttelse er jo yderligere, baade paa dette og andre Omraader, forøget ved hele Valutasituationen og gennem den Virksomhed, som Valutakontoret udøver. Jeg skal videre nævne Gummifodtøj — det er det, man bruger, naar man i denne Tid skal ud at tage Roer op, det er det, som den almindelige arbejdende Befolkning daglig bruger. Det fik en Forhøjelse fra 50 Øre til 1 Kr. 50 Øre pr. kg, medens specielt Gummistøvler fik en Toldforhøjelse fra 50 Øre til 1 Kr. pr. kg. Efter Gennemførelsen af en saadan Forhøjelse kan man vel forstaa, at der er god Gang i Galocheerne, og at der har fundet en kraftig Kursstigning Sted for den paa-gældende Virksomhed — jeg tænker paa Virksomheden nede i Køge. Medens Kurserne ved Nytaar 1932 stod i ca. 25, var de ved Nytaar 1933 109, og de er ingenlunde mindre nu, tværtimod de staa nu i 175. Det er en Beskyttelse, der klodser noget, men det er en Beskyttelse, der gaar ud over den arbejdende Befolkning.

Og jeg kan tage Glasvarer, med Hensyn til hvilke det samme gør sig gældende. Man fik her en Beskyttelse saa stor, at der nu paa almindelige Mælkeflasker ligger en Told paa 35 pCt. af Værdien. Det er ikke saa løjerligt, at Kastrup Glasværk kan give 15 pCt. i Udbytte, saaledes som det har givet i de senere Aar. Eller lad mig tage Fajance- og Porcelænsvarer, som man bruger i det daglige Liv i alle Hjem. De fik en Forhøjelse fra 12½ til 25 Øre pr. kg, saaledes at man nu er oppe paa en Told af 47 pCt. af Porcelænets Værdi. Ja, det er ikke saa løjerligt, at de Virksomheder herhjemme, der faar en saadan Beskyttelse, kan give et stort Overskud ... (*Einer-Jensen*: Men de har ingenting givet i 3—4 Aar!). Ja, saa er der noget galt ved Driften, hvis ikke de kan give Overskud, for de kan i hvert Tilfælde ikke vente at faa større Beskyttelse.

Endelig skal jeg gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at Venstre ogsaa har stemt imod Storstrømsbroen og de ca. 40 Mill. Kr., som gaar til den. Det var ogsaa gaaet ud af Finansministerens Erindring. Ja, Statsbanerne faar en Del af Udgiften, det er altsaa ikke alene til Storstrømsbroen, men ogsaa til Oddesundbroen, og Staten faar her 15,7 Millioner til Storstrømsbroen og 1,9 Mill. Kr. til Oddesundbroen. Men man fik en Forhøjelse paa 18 Mill. Kr., som der skaffes Dækning for

gennem en Forhøjelse af Benzinafgiften paa 1 Øre. Ca. 4 Mill. Kr. om Aaret blev lagt over paa Benzin, altsaa ogsaa en Ting, som overvælttes paa det almindelige forbrugende Publikum. Disse Ting, jeg her har nævnt, er fuldstændig gaaet ud af den højtærede Finansministers Erindring, og derfor har jeg tilladt mig at gøre opmærksom paa, at der findes i alt 154,4 Mill. Kr., som Venstre dels har stemt imod, dels undladt at stemme for af de 300 Mill. Kr., som blev nævnt. Det var noget andet end de 16 Mill. Kr., som Finansministeren gjorde opmærksom paa!

Derefter vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om hele Erhvervsspørgsmaalet. Man har sagt fra Byernes Side, at de prisregulerende og prisforhøjende Foranstaltninger, som er foretaget af Lovgivningen for at bringe Hjemmemarkedets Produktion op i en højere Pris, er forkastelige. Der er mange i de store Byer, der ikke rigtig forstaa, hvordan Forholdene her ligger. Landbruget har paa vigtige Produktionsgrene endnu en Pris, der ligger paa det halve af, hvad den var i 1914; det har vi f. Eks. for Kødets Vedkommende. Nu har vi efter den nye Lov, som blev vedtaget forleden, faaet en Køddiktator i den højtærede Landbrugsminister, og han er jo ikke at spøge med, naar det angaar disse Ting. Han er sat til at varetage Landbrugets Tarv, men ikke desto mindre gør han, hvad han kan, for at vi ikke skal faa en Produktion, der giver dog en lille Smule Løn for Arbejdet. Man maa jo ikke bruge stærke Ord, for ellers vilde jeg sige, han var stædig — jeg skal ikke sige, hvad Sammenligning jeg vilde have brugt, men paa dette Omraade er han meget stædig.

Hvis vi tager Smørret, saa er det ganske vist i de sidste Uger gaaet op i en saadan Pris, at det kan produceres uden Tab, men ellers har denne meget vigtige Produktionsartikel, som er nødvendig, for at man kan drive dansk Landbrug, i de sidste Aar ligget saa langt nede som paa 1914's Priser. Det er jo nødvendigt at opretholde Besæjningerne for at kunne udnytte Grovfoderet, ellers vilde det være værdiløst; derfor er det nødvendigt at opretholde Koholdet, vi kan ikke gaa væk fra det. Men Produktionen har været en Underskudsproduktion, og naar man fra Landbrugets Side har talt om at faa saadanne prishævende Foranstaltninger paa Hjemmemarkedet, at man dog kunde faa Produktionsprisen for disse Varer, saa har man kun mærket meget lidt til Hjælp fra Ministeriets Side.

Hvad vilde Industrien sige, hvis den